

Advokatforeningens medlemmer har i forbindelse med nyhetssaken "Skjerpet kontroll på utlegg ved salærkrav" gitt uttrykk for at det er behov for en klar oversikt over de vanligste utlegg som havner på reiseregningen, med angivelse av om man har fradragsrett eller ikke.

Under følger informasjon mottatt fra Domstoladministrasjonen i denne forbindelse:

Avgiftsbehandlingen ved utgifter til reise, hotell mv.

Næringsdrivende som i tilknytning til et avgiftspliktig oppdrag for private eller det offentlige pådrar seg utgifter til reise, kost, losji (hotellutgifter), telefon, litteratur mv., skal medta disse utgiftene i beregningsgrunnlaget for merverdiavgift. Dette følger av merverdiavgiftsloven § 18.

Bestemmelsen om at alle omkostninger skal med gjelder uavhengig av om omkostningene er avgiftsbelagte eller ikke. For eksempel skal både utgifter til persontransport, overnatting, servering, leiebil (leie av personbil er innenfor avgiftsområdet, men det er avskåret fradragsrett), telefonutgifter og litteratur (0-sats), regnes med i avgiftsgrunnlaget.

I praksis har det blitt godtatt at enkelte utgifter ikke skal med i beregningsgrunnlaget i de tilfeller oppdragsgiver ordner dette. Vilkår for at man skal kunne si at oppdragsgiver har ordnet med en reise eller liknende er at:

- 1) Oppdragsgiver bestiller varen eller tjenesten.
- 2) Oppdragsgiver fremstår som kjøper overfor selger av varen eller tjenesten og faktura utstedes i oppdragsgivers navn.

I tilfeller hvor ovennevnte vilkår (både 1 og 2) er oppfylt vil utgiftene ikke anses som oppdragstagers omkostninger og følgelig ikke inngå i hans omsetning. Slike rene utlegg, skal ikke medtas i avgiftsgrunnlaget.

Det er en forutsetning at oppdragstageren bare oppkrever det utlagte beløp av oppdragsgiver uten påslag og at utlegget regnskapsføres som utlegg og ikke omsetning. Utlegg skal ikke oppgis på virksomhetens omsetningsoppgave.

Fradragsrett for inngående merverdiavgift ved parkering

Fra 1. juli 2001 ble parkeringsvirksomhet avgiftspliktig. Fradragsretten for inngående merverdiavgift på parkeringsutgifter vil avhenge av bruken av bilen, det vil si om parkeringen skjer som ledd i person- eller varetransport.

I uttalelse 18.01.02 legger Skattedirektoratet til grunn at parkering knytter seg til bilbruken som sådan, og dermed slik at den avgiftsmessige behandlingen avgjøres ut fra samme vurderinger som bilkostnader for øvrig.

Det betyr full avskjæring av fradragsretten når det gjelder utgifter til parkering av biler registrert som personkjøretøy (personbiler), jf mva-loven § 22 første ledd nr 3, jf § 14 annet ledd nr 5.

For andre kjøretøyer (varebiler, kombinerte biler mv) vil det være fradrag for merverdiavgiften i den utstrekning parkeringen skjer i forbindelse med frakt av varer.

Inngående merverdiavgift ved viderefakturering

I enkelte tilfeller foreligger ikke fradragsrett for inngående merverdiavgift. I et slikt tilfelle blir merverdiavgiften en endelig kostnad. Merverdiavgiften skal dermed være med i grunnlaget for beregning av utgående merverdiavgift. Man kan da si at det blir merverdiavgift på merverdiavgift. Et typisk eksempel på når det ikke foreligger fradragsrett er for kostnader knyttet til drift av personbiler eller leie av personbiler. Tilsvarende gjelder utgifter til servering av mat på restaurant. Lovbestemmelsene som begrenser fradragsretten er mval. § 22 samt mval. § 14 annet og tredje ledd som førstnevnte bestemmelse henviser til.

Når det foreligger fradragsrett for inngående merverdiavgift knyttet til en kostnad er det netto beløpet som skal være med i avgiftsgrunnlaget. Dette vil for eksempel være aktuelt for reiseutgifter slik som flybiletter og taxiregninger.

Av ovennevnet ser du at det avgjørende for hvorvidt det er brutto- eller nettobeløpet for en kostnad som skal være med i avgiftsgrunnlaget avhenger av om det foreligger fradragrett for merverdiavgiften. Hovedregelen for fradragføring av inngående merverdiavgift reguleres i mval. § 21. Bestemmelsen er nærmere omtalt i Merverdiavgiftshåndboken 5. utg. 2007.